

ພຣະທຳໂຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກເຊວັນເດ ແອດເວນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ - ເລກທີເຈັດ

Jeff Pippenger

2025-12-09

ເລກເຈັດ

ໃນບົດຄວາມຊ່ວງຕົ້ນໆ ພວກເຮົາໄດ້ລວມຂໍ້ຄວາມຈາກ The Desire of Ages ຊຶ່ງກ່າວເຖິງພຣະຄຣິດຊົງສະເໜີຄຳອຸປະມາເລື່ອງສວນອະງຸ່ນແກ່ພວກຢົວຜູ້ທີ່ຊອກຫາຂັ້ນຖຽງ. ຄຳອຸປະມາຂອງບົດເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນ ກໍແມ່ນບົດເພງຂອງໂມເຊ ແລະ ຂອງພຣະເມສານອ້ຍ ຊຶ່ງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນຈະຮ້ອງ, ແລະ ການດົນໃຈໄດ້ແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາວ່າ “ບົດເພງ” ໃນຄຳພະຍາກອນເປັນຕົວແທນຂອງ “ປະສົບການ.” ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນຕິດຕາມພຣະເມສານອ້ຍໄປທຸກແຫ່ງທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈະດຳເນີນຜ່ານປະສົບການດຽວກັນກັບພຣະຄຣິດ ແລະ ໂມເຊໄດ້ດຳເນີນຜ່ານ. ພຣະຄຣິດ ໃນຖານະເປັນໂອເມກາແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຂອງອິສະຣາເອນບູຮານ, ແລະ ໂມເຊ ໃນຖານະເປັນອານຸພາບແຫ່ງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຂອງອິສະຣາເອນບູຮານ, ທັງສອງໄດ້ດຳລົງຊີວິດໃນຊ່ວງເວລາຄູ່ຂະໜານ ເມື່ອຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ ແລະ ຂະນະທີ່ຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ກຳລັງຖືກຊົງເລືອກ. ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນຮ້ອງບົດເພງຂອງໂມເຊ ແລະ ຂອງພຣະເມສານອ້ຍ ໂດຍການປະສົບກັບປະຫວັດສາດໜຶ່ງ ໃນເວລາທີ່ຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າກຳລັງຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ—ໃນຂະນະທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ.

ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ເມື່ອພຣະຄຣິດກຳລັງຊົງສະເໜີອຸປະມານັ້ນ ມັນສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍກ່າວຕໍ່ພວກຢົວຜູ້ຊອກຫາເລື່ອງໃຕ້ຖຽງໃນວັນເພນເຕກອດ. ໃນວິກິດການສຸດທ້າຍ ການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສະເໜີອຸປະມາແກ່ພວກຢົວຜູ້ຊອກຫາເລື່ອງໃຕ້ຖຽງ ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ກຳລັງຂັບຮ້ອງເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນໃຫ້ແກ່ຄົນຂີ້ເມົາແຫ່ງເອເຟຣາອົມ. ເປົ້າໝາຍກ່າວຕໍ່ພວກຢົວຜູ້ຊອກຫາເລື່ອງໃຕ້ຖຽງ ແຕ່ພວກເຮົາກໍລວມມັນໃນວັນເພນເຕກອດ ແຕ່ພວກເຮົາກໍລວມມັນໃນທ່ານອງຂອງໂຢເອນ. ເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນ ແມ່ນເພງແຫ່ງປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາເກົ່າທີ່ກຳລັງຖືກຢາຮ້າງ ໃນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາໃໝ່ກຳລັງຖືກອະພິເສກກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພວກພົມມະຈັນຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງ ແລະໄດ້ເຂົ້າສູ່ເວລາແຫ່ງການຄອຍຊ້າ ກຳລັງລໍຖ້າການອະພິເສກ; ແລະຄວາມສຳເລັດສົມບູນແບບຢ່າງເຕັມທີ່ກໍຄື ພວກເຂົາກຳລັງລໍຖ້າການປະທັບຕາຂອງໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນ.

ພຣະຄຳພີໂຢເອນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການພັນລະນາໃນບົດທຳອິດວ່າ ສວນອະງຸ່ນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກທຳລາຍໂດຍບັນດາຜູ້ດຶມເຫຼືອອະງຸ່ນແລະເຫຼືອແຮງ ຜູ້ຊຶ້ງ “ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່” ໄດ້ຖືກຕັດອອກຈາກປາກຂອງເຂົາ. ທັນທີທີ່ພຣະເຢຊູຊົງແຈ້ງແກ່ຊາວຢົວວ່າ ອານາຈັກຂອງເຂົາຈະຖືກຍຶດໄປຈາກເຂົາ ແລະຈະຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນງານສວນອະງຸ່ນຜູ້ຈະນຳຜົນແທ້ຂອງສວນອະງຸ່ນອອກມາ, ພຣະອົງກໍຊົງຫັນໄປກ່າວອ້າງເຖິງຫົນສຳຄັນເອກໃນພຣະວິຫານ ທີ່ຄອຍຖືກປະລະໄວ້ ແຕ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ກາຍເປັນຫົນຍອດ. ຕົ້ນເລື່ອງກ່າວລັງຈະຖືກທວນຄືນອີກໃນຕອນທ້າຍ, ແລະເມື່ອຄວາມຈົບງົບຖືກນຳສະເໜີອອກມາ ມັນກໍຖືກພັນລະນາວ່າເປັນ “ສົງຄ໌ອັນອັດສະຈັນ.”

“ກົດເກນແຫ່ງການກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດ” ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ຊີ້ແຈງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ເນື່ອງຈາກໂຢເອນໄດ້ກ່າວເຖິງການທຳລາຍສວນອະງຸ່ນເປັນອັນດັບທຳອິດ ສິ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຈຸດສຳຄັນຫຼັກໃນຄຳພະຍານຂອງທ່ານ. ໂຢເອນບໍ່ໄດ້ຢູ່ລຳພັງໃນເລື່ອງນີ້ ເພາະວ່າຜູ້ພະຍາກອນໃຫຍ່ທຸກຄົນຕ່າງເລີ້ມຄຳພະຍານຂອງຕົນໂດຍກ່າວເຖິງບາບ ແລະ ສະພາບອັນຫຼົ້ມຫາຍຂອງອິສະຣາເອນ.

ໃນອົດສະຢາ ບົດທີ 28 “ພວກຄົນຜູ້ຍາະເຍື້ຍທົບກອງ” “ເຢຣູຊາເລັມ” ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເປັນ “ພວກຂີ້ເມົາຂອງເອຟຣາອິມ,” ແລະເປັນ “ມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຈອງຫອງ.” “ມົງກຸດ” ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມເປັນຜູ້ນຳ ແລະ “ຄວາມຈອງຫອງ” ເປັນຕົວແທນຂອງອຸປະນຳໃສ່ແບບຊາຕານ.

ບັນດາຄົນເມົາເຫຼົ່າຖືກນຳມາປຸງປຸງກັບຊາກເຫຼືອ (“residue”) ຜູ້ຊົງກາຍເປັນ “ມົງກຸດ” ແຫ່ງພຣະສິລິຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະວ່າໃນລະຫວ່າງຝົນປາຍລະດູ ພຣະອົງຊົງສະຖາປະນາ “ອານາຈັກແຫ່ງພຣະສິລິ” ຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໃດຍການທົດພຣະອົງຊົງສະຖາປະນາ “ອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນ” ທີ່ມັກກາງແຂນ. ອານາຈັກແຫ່ງພຣະຄຸນທີ່ມັກກາງແຂນ ເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງອານາຈັກແຫ່ງພຣະສິລິໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຝົນຊ່ວງທ້າຍໄດ້ລົມຂຶ້ນໃນວັນທີ 9/11 ເມື່ອການປະທັບຕາຂອງຜູ້ໜັງແສນສະໜິນສີພັນ ແລະການພິພາກສາຜູ້ຊີວິດກໍໄດ້ລົມຂຶ້ນຊັ້ນກັນ. ໃນເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ ການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ລົມຂຶ້ນໃນວັນທີ 9/11 ດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຫາຍໃຈພົນຢອດເລັກນ້ອຍອອກມາ. ນັ້ນແມ່ນຮາກຖານ ແລະການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນເວລາ Midnight Cry ແມ່ນຫຼິ້ນຍອດ. “Marvelous” ແມ່ນສັນຍະລັກຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານ ຕັ້ງແຕ່ “9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ.”

ສັນຍະລັກຄູ່ຂະໜານ ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ຂອງ “ມົງກຸດ” ທີ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການນຳ ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນບົດເລື່ອງຂອງ ເອຊາຍາ ບົດທີ 28 ເມື່ອພວກຂີ້ເມົາທົບກອງເຢຣູຊາເລັມຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ ແລະການນຳແຫ່ງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຖືກມອບໃຫ້ແກ່ພວກຜູ້ທີ່ຫຼີ້ຍູ້, ນີ້ເປັນພາບປະກອບຂອງອຸປະນຳເລື່ອງສວນອະງຸ່ນ. ມົງກຸດຂອງຄົນຂີ້ເມົາຖືກຍົກອອກໄປ ແລະໃນເວລານັ້ນ ໜັງແສນສະໜິນສີພັນຄົນ ຈຶ່ງເປັນມົງກຸດທີ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງອານາຈັກຂອງພຣະຄຣິດ. ເອຊາຍາໄດ້ສອນຄວາມຈິງດຽວກັນນີ້ໃນບົດທີ 22 ເມື່ອ ເຊັບບາ ຖືກໂຍນໄປຍັງດິນແດນອັນຫ່າງໄກ ແລະຖືກແທນທີ່ໂດຍ ເອລີອາກິມ. ບໍ່ວ່າຈະເປັນພວກຂີ້ເມົາແຫ່ງເອຟຣາອິມ ຫຼືເຊັບບາ ໃນບົດທີ 22 ກໍຕາມ ທັງສອງລ້ວນເປັນຕົວແທນຂອງການນຳຂອງຊົນຊາດແຫ່ງພັນທະສັນຍາເດີມຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຖືກຂ້າມຜ່ານໄປ.

ຊາກາຣີຍາໄດ້ລະບຸການເສດດັດເຂົ້າຢ່າງມີໃຈຊະນະ ຊຶ່ງເປັນສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນດ້ວຍ, ແລະຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ຕາມມາກ່ອນສອດຄອງກັບອີຊາຍາ ໂດຍລະບຸປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າເປັນມົງກຸດ.

ຈົ່ງຊົມຊົມຢ່າງຍິ່ງເຖິດ, ໂອ ທິດາແຫ່ງຊີໂອນ; ຈົ່ງໄຫຮ້ອ້ງ, ໂອ ທິດາແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ: ເບີ້ແມ, ກະສັດຂອງເຈົ້າສະເດັດມາຫາເຈົ້າ; ພຣະອົງຊອບທຳ ແລະ ຊົງນຳຄວາມລອດມາ; ຊົງອ່ອນໂຍນ ແລະ ສະເດັດເທິງຫຼັງລາ, ແມ່ນເທິງຫຼັງລູກລາ, ລູກອ່ອນຂອງລາ. ແລະ ເຮົາຈະຕັດລົດຮົບອອກຈາກເອຟຣາອິມ, ແລະ ມ້ອອກຈາກເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ຄັນທະນູສົງຄາມຈະຖືກຕັດອອກ: ແລະ ພຣະອົງຈະກ່າວສັນຕິສຸກແກ່ບັນດາປະຊາຊາດ: ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງຂອງພຣະອົງຈະຈາກທະເລເຖິງທະເລ, ແລະ ຈາກແມ່ນ້ຳໄປຈົນເຖິງທະເລບາຍແຜ່ນດິນໂລກ.

ສ່ວນເຈົ້າດ້ວຍ, ເນື່ອງດ້ວຍເລືອດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງເຈົ້າ
ເຮົາໄດ້ບໍ່ອຍບັນດານກັກໂທດຂອງເຈົ້າອອກຈາກບໍ່ທົບມືນີ້.

ຈົ່ງຫັນກັບສູ່ທຶກຳບັງອັນແຂງແຮງ, ໂອ ບັນດານກັກໂທດແຫ່ງຄວາມຫວັງ; ແມ່ນໃນວັນນີ້ເອງ
ເຮົາຂໍປະກາດວ່າ ເຮົາຈະຕອບແທນແກ່ເຈົ້າເປັນສອງເທົ່າ; ເມື່ອເຮົາໄດ້ໃກ່ງຢູ່ດາເພື່ອເຮົາ,
ບັນຈຸຄັນທະນູດ້ວຍເອຟຣາອິມ, ແລະປຸກບຸດທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າຂຶ້ນ, ໂອ ຊີໂອນ,
ໃຫ້ຕໍ່ສູ້ກັບບຸດທັງຫລາຍຂອງເຈົ້າ, ໂອ ກຣັກ, ແລະເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນດັງດາບຂອງນັກຮົບຜູ້ມີລິດເດດ.

ແລະພຣະຢາເວຈະປາກົດຢູ່ເໜືອພວກເຂົາ, ແລະລູກທະນູຂອງພຣະອົງຈະຟັງອອກໄປດັງຟ້າແມບ;
ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຈະເປົ່າແກ, ແລະຈະສະເດັດໄປກັບພາຍລົມໝູນຂອງທາງໃຕ້.
ພຣະຢາເວຈະມາໂຍທາຈະປ້ອງກັນພວກເຂົາ; ແລະພວກເຂົາຈະກິນຜານ,
ແລະປາບໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ດ້ວຍກ້ອນຫີນສະລົງ; ແລະພວກເຂົາຈະດື່ມ, ແລະໂຮຮ້ອງດັງຄົນເມົາເຫຼືອອະງຸ່ນ;
ແລະພວກເຂົາຈະເຕັມບໍລິບູນເໝືອນຊາມ, ແລະເໝືອນມຸມທັງຫຼາຍຂອງແທນບູຊາ. ແລະໃນວັນນັ້ນ
ພຣະຢາເວພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາຈະຊົງຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນດັງຝູງແກະຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ:
ເພາະພວກເຂົາຈະເປັນເໝືອນອັນມະນີແຫ່ງມົງກຸດ, ຖືກຊຸຂຶ້ນດັງທຸງສັນຍາລັກເທິງແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ.
ເພາະຄວາມດີຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ, ແລະຄວາມງາມຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ພຽງໃດ!
ເຂົາຈະເຮັດໃຫ້ຊາຍໝູ່ມຸຊີນບານ, ແລະນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່ຈະເຮັດໃຫ້ຍິງສາວເບີກບານ. ຊາກາຣີຍາ 9:9-17⁴

ຂໍ້ທັສິບເອັດ (9/11) ກ່າວວ່າ, "ສ່ວນເຈົ້າກໍ່ເຊັ່ນກັນ, ໂດຍພຣະໂລຫິດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງເຈົ້າ
ເຮົາໄດ້ບໍ່ອຍບັນດານກັກໂທດຂອງເຈົ້າອອກຈາກບໍ່ທົບມືນີ້."

ພຣະຄຣິດໄດ້ຍື່ນຢັນພັນທະສັນຍາກັບຄົນເປັນອັນຫຼາຍເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ,
ແລະອາທິດນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ. ເປັນເວລາສາມປີເຄື່ອງ
ພຣະຄຣິດໄດ້ດຳເນີນຢູ່ທ່າມກາງມະນຸດ, ແລະໃນຊ່ວງສຸດທ້າຍຂອງສາມປີເຄື່ອງນັ້ນ
ພຣະຄຣິດໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳພະຍາກອນຂອງເຊກາຣີຍາສຳເລັດ
ໂດຍຊັບອກເຖິງການເຂົ້າມາຂອງຊາເລັມຢ່າງມີໃຊ້ຂອງພຣະເມຊີອາ.
ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄົນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໄລຍະໜຶ່ງຊົນນຳໄປສູ່ການສົນພຣະຊົນ, ການຝັງສົບ
ແລະການຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ. ການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດເປັນຕົວແທນແຫ່ງການສົນພຣະຊົນ,
ການຝັງສົບ ແລະການຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ, ດັ່ງນັ້ນ
ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງໄລຍະສາມປີເຄື່ອງຈຶ່ງເປັນສົງຄວາມກັນ.

ພິທີບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດເປັນຕົວແທນຂອງ 9/11, ແລະ 9/11
ເປັນເຄື່ອງໝາຍເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະເວລາໜຶ່ງທີ່ສິ້ນສຸດລົງທຶກິດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນ 9/11
ຜົນປາຍລະດູໄດ້ເລີ່ມພົ້ນລົງ, ແລະໃນກິດໝາຍວັນອາທິດ ມັນຖືກເທລົງຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ
ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງເປັນຕົວແທນໂດຍພຣະຄຣິດຊົງຫາຍໃຈເປົ່າໃສ່ພວກສາວົກເປັນຜົນສອງສາມຍອດລ່ວງໜ້າ
ກ່ອນການເທລົງຢ່າງບໍລິບູນໃນວັນເພນເຕຄອດ.

ເຊກາຣີຍາ 9:11 ສອດຄ່ອງກັບ 9/11 ແລະຍັງສອດຄ່ອງກັບສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄົນ
ຊົນນຳໄປສູ່ກິດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນເຫດການ 9/11
ຂ່າວສານເຖິງຊາວລາໂອຕິໂຊຍໄດ້ມາເຖິງໃນຖານະຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປັດຈຸບັນ
ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ຄອບເກດຂຶ້ນໃນປີ 1856 ແລະ 1888.
ຂ່າວສານເຖິງຊາວລາໂອຕິໂຊຍຖືກປະທານແກ່ຜູ້ຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ຕົວວ່າຕົນເອງໄດ້ຕາຍແລ້ວ. ພວກເຂົາຢູ່ໃນ "ຊຸມ"
ທີ່ບໍ່ມີຂ່າວສານຜົນປາຍລະດູ ເພາະວ່າຊຸມຂອງພວກເຂົາບໍ່ມີນີ້.
ຖ້າຫາກລາໂອຕິໂຊຍຈະພຽງແຕ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ການເຄາະທິຫິວໃຈຂອງພວກເຂົາ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຍົກພວກເຂົາຂຶ້ນຈາກຊຸມນັ້ນ
ເພາະຈົນກວ່າເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນຈະປົດລົງໃນກິດໝາຍວັນອາທິດ ພວກເຂົາເປັນ "ນັກໂທດແຫ່ງຄວາມຫວັງ."

ສ່ວນເຈົ້ານັ້ນດ້ວຍ, ເພາະເລືອດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງເຈົ້າ
ເຮົາໄດ້ປ້ອຍບັນດານັກໂທດຂອງເຈົ້າອອກຈາກບ່ອນບໍ່ມີນໍ້າ. ຈົ່ງກັບໄປຍັງທີ່ກຳບັງອັນໝັ້ນຄົງເຖິດ, ໂອ້
ບັນດານັກໂທດແຫ່ງຄວາມຫວັງ: ໃນວັນນີ້ຂອງ ເຮົາປະກາດວ່າ ເຮົາຈະຕອບແທນແກ່ເຈົ້າເປັນສອງເທົ່າ.
ເຊກາຣີຍາ 9:11, 12.

9/11 ໄດ້ເສີມອຳນາດໃຫ້ແກ່ຂ່າວສານທີ່ໄດ້ມາເຖິງໃນປີ 1989.

ຂ່າວສານນັ້ນຄືຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ,

ແຕ່ໃນໂຄງສ້າງແລະຖ້ອຍຄຳຂອງຂະບວນການປະຕິຮູບແບບ Millerite, ປີ 1989

ໄດ້ໝາຍເຖິງການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ.

ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດໄດ້ຮັບການເສີມອຳນາດໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840

ໂດຍການສຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງຄຳພະຍາກອນຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວກັບອົດສະລາມ,

ແລະສົ່ງນັ້ນຊັບອກວ່າການມາເຖິງໃນປີ 1989 ຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຈະໄດ້ຮັບການເສີມອຳນາດໂດຍການສ
ຳເລັດຄົບຖ້ວນຂອງຄຳພະຍາກອນຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ກ່ຽວກັບອົດສະລາມ.

ເມື່ອຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບອົດສະລາມໄດ້ຮັບການຢືນຢັນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840,

ທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບໄດ້ລົງມາ,

ອັນເປັນການເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງການລົງມາຂອງທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດໃນວັນທີ

9/11. ການຮັບກຳລັງອຳນາດຂອງທູດອົງທຳອິດໃນປີ 1840, ແລະການຮັບກຳລັງອຳນາດຂອງທູດອົງທີສອງໃນປີ

1844 ລ້ວນແຕ່ເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງການຮັບກຳລັງອຳນາດຂອງທູດອົງທີສາມໃນວັນທີ 9/11. ວັນທີ 18

ກໍລະກົດ 2020 ແມ່ນການມາເຖິງຂອງທູດອົງທີສອງ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວໂດຍຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງພວກມັນເລີ່ມໃນວັນທີ 19 ເມສາ 1844.

ປະຫວັດສາດຂອງການຮັບກຳລັງອຳນາດທັງສອງຄັ້ງຂອງທູດອົງທຳອິດ ແລະ

ທູດອົງທີສອງໃນປະຫວັດຂອງມັນເລີ່ມໃນ,

ແລະທັງປະຫວັດຂອງການຮັບກຳລັງອຳນາດຂອງທູດອົງທີສາມໃນວັນທີ 9/11,

ໄດ້ໃຫ້ພະຍານແກ່ການຮັບກຳລັງອຳນາດຂອງຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ

ທີ່ໄດ້ມາເຖິງໃນເດືອນກໍລະກົດ 2023.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 9/11 ແລະສິ້ນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ມັນເລີ່ມດ້ວຍພຣະຄຣິດຊົງຫາຍໃຈພົນພົນປາຍລະດູລົງມາພຽງສອງສາມຢອດ

ແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍລົນແຫ່ງໄຟທີ່ນຳຂ່າວສານໄປສູ່ໂລກໃນວັນເພນເຕກອສ.

ເປົ້າໂຕໄດ້ຊີ້ວ່າວັນເພນເຕກອສເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງໂຢເອນ. ເມື່ອເປັນຂໍ້ເທັດຈິງດັ່ງນັ້ນ ມັນ

ຈຶ່ງສະຖາປະນາວ່າການທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຫາຍໃຈພົນນັ້ນກໍເປັນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງໂຢເອນເຊັ່ນ

ກັນ, ເພາະວ່າລະດູການເພນເຕກອສມີຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດທີ່ແນ່ນອນ

ອັນສະແດງວ່າອາລະພາກເປັນໂອເມກາດດ້ວຍ. ໃນວັນແຫ່ງການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ

ການຖວາຍຜົນແຮກຂອງເຂົ້າບາເລໄດ້ຖືກຖວາຍຂຶ້ນ, ແລະຫ້າສິບວັນຕໍ່ມາໃນວັນເພນເຕກອສ

ການຖວາຍຜົນແຮກຂອງເຂົ້າສາລີໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນ. 9/11 ເປັນແບບຢ່າງຂອງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ

ຊົງມາເຖິງກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດເລັກນ້ອຍ ແລະນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນ.

ການສຳເລັດຢ່າງສົມບູນຂອງພາບຕົວແທນໃນ ເຊກາຣີຍາ 9:9 ຂອງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ

ແມ່ນຫຼັງເດືອນກໍລະກົດ 2023.

ຈົ່ງຊົມຊົມຢ່າງຍິ່ງ, ໂອ ທີດາແຫ່ງຊີໂອນ; ຈົ່ງຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ, ໂອ ທີດາແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ: ຈົ່ງເບິ່ງເຖິດ, ພຣະມະຫາກະສັດຂອງເຈົ້າສະເດັດມາຫາເຈົ້າ: ພຣະອົງຊອບທຳ, ແລະຊົງນຳຄວາມລອດມາ; ອ່ອນສຸພາບ, ແລະຊົງຂີ້ຫຼົງລາ, ແລະລູກລາໂຕຜູ້ ອັນເປັນລູກຂອງລາ. ເຊກາຣີຍາ 9:9.

ດັ່ງນັ້ນ ເຊກຣາຣີຍາຈຶ່ງເຫັນພ້ອມກັບການໃຊ້ສັນຍາລັກຂອງອີຊາຍາທົວ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນມົງກຸດ, ແຕ່ທ່ານໄດ້ເພີ່ມອີກວ່າ ມົງກຸດນັ້ນຍັງເປັນທຸງໝາຍອີກດ້ວຍ ເມື່ອທ່ານໄດ້ບັນທຶກວ່າ, "for they shall be as the stones of a crown, lifted up as an ensign upon his land", ແລະເຊກຣາຣີຍາຍັງສະທ້ອນສຽງຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີທີ່ຜູກພັນຢູ່ກັບສັນຍາລັກ "corn" ແລະ "new wine" ຂອງໂຢເອນ ໂດຍກ່າວວ່າ, "corn shall make the young men cheerful, and new wine the maids." ເມື່ອພວກເຮົາພິຈາລະນາບັນທຶກເລື່ອງຄົນຂີ້ເມົາແຫ່ງເອເຟຣາອິມໃນບົດທີຊາວແປດ, ຈົ່ງສັງເກດວ່າ ນິເວນບົດໃນພຣະຄຳພີທີ່ລະບຸເຖິງ "rest and the refreshing." ນິເປັນໜຶ່ງໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ກ່ຽວກັບຜົນປາຍລະດູໃນພຣະຄຳພີ, ດັ່ງນັ້ນ ຄົນຂີ້ເມົາແຫ່ງເອເຟຣາອິມເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງຕ້ອງເປັນຄົນຂີ້ເມົາກຸ່ມດຽວກັນກັບທີ່ໂຢເອນໄດ້ກ່າວເຖິງ.

ວິບັດແກ່ມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຈອງຫອງ, ແກ່ພວກຂີ້ເຫຼົ້າແຫ່ງເອເຟຣາອິມ, ຜູ້ຊົງຄວາມງາມອັນຮຸ່ງໂລດຂອງເຂົາເປັນດັ່ງດອກໄມ້ທີ່ກຳລັງຫຼົ່ວໂຫຍ, ຊົງຢູ່ເທິງຍອດແຫ່ງຫຸບເຂົ້າອັນອຸດົມຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ພ້ອມແພດ້ວຍເຫຼືອອະງຸ່ນ! ຈົ່ງເບິ່ງ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີຜູ້ໜັງຜູ້ມີລົດແລະເຂັມແຂງ, ຜູ້ຊົງເປັນດັ່ງພາຍລູກເຫັບແລະພາຍທຳລາຍ, ດັ່ງນ້ຳຖ້ວມແຫ່ງນ້ຳອັນແຮງກ້າທີ່ຫຼົ່ວລົ້ນ, ຈະພາດລົງສູ່ແຜ່ນດິນດ້ວຍພຣະຫັດ. ມົງກຸດແຫ່ງຄວາມຈອງຫອງ, ຄືພວກຂີ້ເຫຼົ້າແຫ່ງເອເຟຣາອິມ, ຈະຖືກຢຽບຢຳລົງໃຕ້ຕົນ; ແລະຄວາມງາມອັນຮຸ່ງໂລດ, ຊົງຢູ່ເທິງຍອດແຫ່ງຫຸບເຂົ້າອັນອຸດົມ, ຈະເປັນດັ່ງດອກໄມ້ທີ່ກຳລັງຫຼົ່ວໂຫຍ, ແລະດັ່ງໝາກຜົນແລກສຸກກ່ອນລະດູຮ້ອນ; ຊົງເມື່ອຜູ້ໃດເຫັນມັນ, ຂະນະທີ່ມັນຍັງຢູ່ໃນມືຂອງເຂົາ ເຂົາກໍກິນມັນເສຍ. ໃນວັນນັ້ນ ພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຈະຊົງເປັນມົງກຸດແຫ່ງລັດສະໝີ ແລະເປັນພວງມາໄລແຫ່ງຄວາມງາມ ແກ່ຊົນທີ່ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງປະຊາກອນຂອງພຣະອົງ, ແລະເປັນພຣະວິນຍານແຫ່ງການພິພາກສາແກ່ຜູ້ທີ່ນັ່ງພິພາກສາ, ແລະເປັນກຳລັງແກ່ພວກຜູ້ທີ່ຕ້ານການຮັບຢູ່ທີ່ປະຕູເມືອງ. ແຕ່ພວກເຂົາກໍໄດ້ຜິດພາດໄປເພາະເຫຼືອອະງຸ່ນ, ແລະໄດ້ຫຼີ້ອອກນອກທາງເພາະເຄື່ອງດື່ມມືນເມົາ; ປະໂລຫິດແລະຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ຜິດພາດໄປເພາະເຄື່ອງດື່ມມືນເມົາ, ພວກເຂົາຖືກເຫຼືອອະງຸ່ນກິນກິນ, ພວກເຂົາຫຼີ້ອອກນອກທາງເພາະເຄື່ອງດື່ມມືນເມົາ; ພວກເຂົາຜິດພາດໃນນິມິດ, ພວກເຂົາສະດຸດໃນການພິພາກສາ. ເພາະວ່າທຸກໆໃຕ້ແຕ້ມໄປດ້ວຍອາເມ້ນແລະຄວາມໃສ່ໃຄກ, ຈົນບໍ່ມີໃດສະອາດ. ...

ຈົ່ງຢຸດຍິນຢູ່ ແລະ ພຣິດໃຈ; ຈົ່ງຮ້ອງອອກ ແລະ ຮ້ອງໄຫຼ້ ພວກເຂົາເມົາ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫຼືອອະງຸ່ນ; ພວກເຂົາໄຊເຊ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຄື່ອງດື່ມແຮງ. ເພາະພຣະຢາເວໄດ້ເທລົງເທິງພວກເຈົ້າຊົງວິນຍານແຫ່ງການຫຼັບລັກ, ແລະ ໄດ້ບັດຕາຂອງພວກເຈົ້າໄວ້: ພວກຜູ້ພະຍາກອນ ແລະ ບັນດາຜູ້ນຳຂອງພວກເຈົ້າ, ຄືພວກຜູ້ເຫັນນິມິດ ພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມເຂົາໄວ້. ແລະ ນິມິດທັງປວງໄດ້ກ້າຍເປັນແກ່ພວກເຈົ້າເໝືອນຄຳເວົ້າໃນໜັງສືທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້, ຊົງຄົ້ນທັງຫຼາຍນຳໄປໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ຮຽນຮູ້ແລ້ວ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຂ້ານອ້ອມຂ້ອນທ່ານ, ຈົ່ງອ່ານສົງຄິດ"; ແລະ ລາວກ່າວວ່າ, "ຂ້ອຍອ່ານບໍ່ໄດ້; ເພາະມັນຖືກຜະນຶກໄວ້." ແລະ ໜັງສືນັ້ນກໍຖືກນຳໄປໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຂ້ານອ້ອມຂ້ອນທ່ານ, ຈົ່ງອ່ານສົງຄິດ"; ແລະ ລາວກ່າວວ່າ, "ຂ້ອຍບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້"

ເຫດສະນັ້ນ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວວ່າ, ເພາະວ່າຊົນຊາດນີ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາແຕ່ພຽງດ້ວຍປາກຂອງເຂົາ, ແລະໃຫ້ກຽດເຮົາດ້ວຍຮົມຝືປາກຂອງເຂົາ, ແຕ່ໃຈຂອງເຂົາໄດ້ຫ່າງໄກຈາກເຮົາ, ແລະຄວາມຢຳເກງຂອງເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົານັ້ນເປັນພຽງຄຳສັ່ງສອນຂອງມະນຸດທີ່ຖືກສອນຕ່າງ ກັນມາ: ດັ່ງນັ້ນ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະດຳເນີນການອັນມະຫັດສະຈັນທຳມາກາງຊົນຊາດນີ້, ແມ່ນແທ້, ງານອັນມະຫັດສະຈັນແລະສົງຄົນນຳພະດານ: ເພາະສະຕິບັນຍາຂອງບັນດາຄົນສະຫລາດຂອງເຂົາຈະພິນາດໄປ, ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງບັນດາຄົນຮອບຄອບຂອງເຂົາຈະຖືກຊ່ອນໄວ້. ວິບັດແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ສະແຫວງຢ່າງເລັກລັບເພື່ອປິດບັງແຜນການຂອງຕົນຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ແລະການກະທຳຂອງເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະເຂົາກ່າວວ່າ, ໃຜເຫັນພວກເຮົາ? ແລະໃຜຮູ້ຈັກພວກເຮົາ?
ແນ່ນອນ ການກັບຕາລະບັດຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກນັບຖືປະດຸດດັງດິນຂອງຊ່າງບືນ:
ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ສ້າງມັນວ່າ, ລາວບໍ່ໄດ້ສ້າງຂ້ອຍບໍ?
ຫຼັງຈາກທີ່ຖືກບັນຂັ້ນຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ບັນມັນວ່າ, ລາວບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈບໍ? ເອຊາຍາ 28:1-8; 29:9-16.

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກຳລັງຈະກະທຳ "ພຣະກິດອັນອັດສະຈັນ" ທ່າມກາງພວກຂີ້ເຫຼັ້ງແຫ່ງເອຟຣາອິມ
ເມື່ອພຣະອົງຊົງນຳເອົາບັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຂົາອອກໄປ
ຊົງແມ່ນສອງອົງປະກອບນັ້ນເອງທີ່ກ່ຽວພັນກັບການເຂົ້າໃຈການເພີ່ມພູມແຫ່ງຄວາມຮູ້
ເມື່ອຂ່າວສານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຖືກເປີດຜະນຶກ. ຜູ້ມີບັນຍາເທົ່ານັ້ນທີ່ເຂົ້າໃຈ. ສ່ວນໜຶ່ງຂອງ
"ພຣະກິດອັນອັດສະຈັນ" ຄືການນຳເອົາຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກໂດຍສົງໄຕແຫ່ງເຜົ່າຢູດາ
ອອກຈາກຈິດໃຈຂອງພວກຂີ້ເຫຼັ້ງແຫ່ງເອຟຣາອິມ. ການແຍກຜູ້ມີບັນຍາອອກຈາກຄົນຊົ່ວ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ
"ພຣະກິດອັນອັດສະຈັນ" ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນເຫຼົ່າຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດ.
ຫຼັງຈາກພຣະຄຣິດໄດ້ນຳພາພວກຢິວຜູ້ມັກໂຕ້ຖຽງຜ່ານອຸປະມາເຮືອງສວນອະງຸ່ນ
ແລະດັງນັ້ນໄດ້ດັກໃຫ້ເຂົາອອກຄຳພິພາກສາຕໍ່ຕົນເອງ ພຣະອົງຈົງຊົງຖາມຄຳຖາມໜຶ່ງຈາກ Psalm 118:

ຫົນທີ່ພວກຊ່າງກະສ້າງໄດ້ປະຖົມເສຍນັ້ນ ໄດ້ກ້າຍມາເປັນຫົນເອກຂອງມຸມແລ້ວ.
ການນີ້ເປັນພຣະກິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ມັນເປັນສິ່ງອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພວກເຮົາ.
ນີ້ແມ່ນວັນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໄວ້; ພວກເຮົາຈະຊົມຊຸມຍິນດີແລະປະຕິຍິນດີໃນວັນນັ້ນ.
ພຣະຄຳເພງ 118:22-24.

ພຣະອົງຈະຊົງກະທຳ "ການງານອັນອັດສະຈັນ ແລະ ການອັດສະຈັນ" ເໝືອນບັນດາຄົນຂີ້ເມົາແຫ່ງເອຟຣາອິມ
ແລະ ມັນລວມເຖິງການຊົງເອົາຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາໃນການຮັບຮູ້ຄວາມຈິງອອກໄປ.
"ສິລາເອກແຫ່ງມຸມ" ເປັນສິ່ງອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ທີ່ຄອບຄອງ "ນ້ຳອະງຸ່ນໃໝ່" ຂອງໂຢເອນ.

ພວກຂີ້ເຫຼັ້ງບໍ່ສາມາດອ່ານປຶ້ມທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້ໄດ້ ບໍ່ວ່າຈະເປັນພວກຜູ້ນຳທີ່ຖືກແທນຄວາມໝາຍວ່າ "ຜູ້ຮຽນຮູ້"
ຫຼືພວກຄະນະສະມາຊິກທົ່ວໄປທີ່ຖືກແທນດ້ວຍຄຳວ່າ "ຜູ້ບໍ່ໄດ້ຮຽນ."
ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພວກຂີ້ເຫຼັ້ງຈະເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງເຖິງຄຳພະຍານແຫ່ງຄຳພະຄຳພິພາກສາພະຍາກອນ
ອັນຖືກແທນໄວ້ເປັນ "ປຶ້ມທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້." ພວກຂີ້ເຫຼັ້ງຍັງຖືກລະບອກສອງຄັ້ງວ່າເປັນພວກທີ່
"ອອກນອກທາງ." ອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ເລື່ອງນີ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນເອຊາຍາ ບົດ 28
ອັນເປັນພຣະຄຳຕອນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງກ່ຽວກັບຜົນປາຍລະດູ ບ່ອນທີ່ເອຊາຍາລະບຸເຖິງ
"ການພັກຜ່ອນແລະຄວາມຊຸ້ນບານ" ຊຶ່ງພວກຂີ້ເຫຼັ້ງບໍ່ຍອມຟັງ. "ການພັກຜ່ອນແລະຄວາມຊຸ້ນບານ"
ເປັນຂ່າວສານໜຶ່ງ ເພາະມັນສາມາດຖືກໄດ້ຍິນ.

ຄວາມເມົານັ້ນໄດ້ນຳພວກຄົນເມົາໃຫ້ອອກໄປຈາກທາງແຫ່ງ "ບັນດາທາງເກົ່າ" ຂອງເຢເຣມີຍາ ຊຶ່ງເປັນ "ທາງ"
ທີ່ຈະຕ້ອງດຳເນີນໃນນັ້ນ ແລະພົບຜົນປາຍລະດູ ຊຶ່ງເຢເຣມີຍາໄດ້ນຳສະເໜີໄວ້ໃນຖານະ "ການພັກຜ່ອນ."
ການປະຕິເສດຂ່າວສານເລື່ອງຜົນປາຍລະດູໂດຍພວກຄົນເມົາແຫ່ງເອຟຣາອິມ
ເປັນຫົວຂໍ້ໜຶ່ງທີ່ລະບຸໄວ້ໂດຍຈົງໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຂົາເມົາ
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະກັບຄືນໄປຫາປະຫວັດສາດຮາກຖານ
ຊຶ່ງເປັນແບບແຜນສຳລັບປະຫວັດສາດຂອງໜຶ່ງແສນສະຕະວັດສິ້ນສຸດ ອັນເປັນປະຫວັດສາດຂອງຜົນປາຍລະດູ,

"ກິດຈະການອັນອັດສະຈັນ" ທີ່ໄດ້ຖືກກະທຳຂຶ້ນເໝືອນພວກຄົນຂີ້ເມົາແຫ່ງເອຟຣາອິມ
ເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການເທລົງຂອງຜົນປາຍ. ໃນລະຫວ່າງຜົນປາຍ
ຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບໄດ້ກັບໃຫ້ເກີດຜູ້ມະນັດສະການສອງຈຳພວກ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກພາບປະກອບໄວ້ໂດຍ
"ເຫຼົ່າອະງຸ່ນ" ທີ່ພວກເຂົາດຶມເຂົ້າໄປ.
ຄົນອະທຳໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຕັ້ງການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນຂອງຕົນເທິງແນວທາງແຫ່ງປະຫວັດສາດອັນສັກສິດ,

ແລະຜູ້ທີ່ໃຊ້ວິທີການ "ເສັ້ນຕໍ່ເສັ້ນ" ຂອງເອຊາຍາບົດທຊາວແປດ ກໍໄດ້ຮັບສ່ວນໃນ "ເຫຼືອອະງຸ່ນໃໝ່". ອາການເມົາຂອງຄົນອະທິຖືກສຳແດງອອກໂດຍຄວາມບໍ່ສາມາດຂອງພວກເຂົາໃນການເຂົ້າໃຈຄຳພະຍາກອນ, ແລະສະພາບຕາບອດຂອງພວກເຂົານັ້ນ ໄດ້ເກີດມາຈາກການບໍ່ຕົ້ມໃຈທີ່ຈະຫັນກັບໄປສູ່ທາງເດີມອັນເປັນຮາກຖານ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຕຳໜິຊາວຢິວຜູ້ອຸບໂຕ້ຖຽງ ໂດຍຊົງຖາມວ່າ ພວກເຂົາເຄີຍອ່ານຫຼື ກ່ຽວກັບຫຼັກກອນນັ້ນທີ່ຖືກປະຕິເສດ ແລະກາຍເປັນຫົວມຸມເອກ.

ຫຼັກກອນເປັນຫົວມຸມ ເປັນຕົວແທນວ່າ ຄວາມຈິງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ວ່າ ຮາກຖານ ຫຼືຫຼັກກອນ ໄດ້ຖືກເຮັດຊ້ຳອີກໃນຫຼັກຍອດ. ຫຼັກອາລະຟາ ກໍແມ່ນ ຫຼັກໂອເມກາ ເຊັ່ນກັນ. ຫຼັກການພະຍາກອນຂັ້ນປະຖົມທີ່ສະຖາປະນາແລະຄຳຈຸນລະບຽບວິທີ "ເສັ້ນຕໍ່ເສັ້ນ" ນັ້ນ (ຊຶ່ງເປັນລະບຽບວິທີຂອງຜົນປາຍ) ຄືວ່າ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສິ່ງໃດໜຶ່ງ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດຈົບຂອງສິ່ງນັ້ນ. ຫຼັກການພະຍາກອນຂັ້ນປະຖົມໃນຂະບວນການມົນເລື້ອຍ ແມ່ນ ຫຼັກການ "ໜຶ່ງວັນເທົ່າກັບໜຶ່ງປີ" ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຍື່ນຍື່ນເມື່ອທູດສະຫວັນໃນ Revelation ten ໄດ້ລົງມາ. ຫຼັກການພະຍາກອນຂັ້ນປະຖົມໃນຂະບວນການຂອງໜຶ່ງແສນສິໝີນີ້ສືບຕໍ່ ແມ່ນ ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນຈຸດຈົບ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການຍື່ນຍື່ນເມື່ອທູດສະຫວັນໃນ Revelation eighteen ໄດ້ລົງມາ.

ພຣະວາຈາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ອະທິບາຍບັນດາບັດໃຈທີ່ກ່ຽວພັນກັບຜົນປາຍລະດູຢ່າງລະອຽດ ຫຼາຍ. ຂໍເທັດຈິງປະການໜຶ່ງໃນບັນດາຂໍ້ເທັດຈິງເຫຼົ່ານັ້ນກໍຄື ຄົນຂີ້ເມົາແຫ່ງເອຟຣາອົມບໍ່ສາມາດຈຳແນກຮັບຮູ້ຜົນປາຍລະດູໄດ້, ແລະສິ່ງນີ້ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໂດຍພວກຢິວທີ່ກຳລັງກ່າວແນະແກ່ເປັນຕົວວ່າພວກສາວົກເມົາເຫຼົ່າ. ຫຼັກການສຳຄັນຂອງວິທີການນັ້ນໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍກົງເປັນ Alpha ແລະ Omega ຢ່າງຊັດເຈນໃນພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ພຣະວາຈານັ້ນໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ຕໍ່ເຂົ້າທັງຫຼາຍ. ວິທີການ, ກົດພະຍາກອນຫຼັກ, ແລະຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ ແມ່ນບາງຫົວຂໍ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໃນເສັ້ນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນສາຍໜຶ່ງ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເປັນ "ພຣະລາຊາກິດອັນອັດສະຈັນ."

ພຣະວິຈານຂອງພຣະເຢຊູຈາກອາດໄດ້ມາເຖິງຂັ້ນອ້ອມອີກ ໂດຍກ່າວວ່າ, ພຣະເຢຊູຈາກອາດຕັດດັງນີ້ວ່າ: ເຮົາຫວັງແຫນຊີໂອນດ້ວຍຄວາມຫວັງແຫນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ, ແລະເຮົາຫວັງແຫນນາງດ້ວຍຄວາມພໍໃຈດ້ວຍແຮງກ້າ. ພຣະເຢຊູຈາກຕັດດັງນີ້ວ່າ: ເຮົາໄດ້ກັບຄືນມາຫາຊີໂອນ ແລະຈະສະຖິດຢູ່ທ່າມກາງເຢຣູຊາເລັມ; ແລະເຢຣູຊາເລັມຈະໄດ້ຮັບການເອີ້ນວ່າ ນະຄອນແຫ່ງຄວາມຈິງ; ແລະພຣະເຢຊູຂອງພຣະເຢຊູຈາກອາດໄດ້ກ່າວວ່າ ພຣະເຢຊູບໍລິສຸດ. ພຣະເຢຊູຈາກອາດຕັດດັງນີ້ວ່າ: ຈະຍັງມີຄົນເຖົ້າຊາຍ ແລະຄົນເຖົ້າຍິງອາໄສຢູ່ຕາມຖະໜົນແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ, ແຕ່ລະຄົນຖືໄມ້ເທົ່າໄວ້ໃນມືເພາະອາຍຸອັນຫຼາຍ. ແລະຕາມຖະໜົນແຫ່ງນະຄອນຈະເຕັມໄປດ້ວຍເດັກຊາຍ ແລະເດັກຍິງທີ່ກຳລັງຫຼິ້ນຢູ່ຕາມຖະໜົນຂອງນະຄອນນັ້ນ.

ດັ່ງນີ້ພຣະເຢຊູຈາກອາດຕັດວ່າ: ຖ້າສິ່ງນີ້ເປັນເລື່ອງອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງຊາກທິເຫຼືອຂອງປະຊາຊົນໃນວັນເຫຼົ້າ, ມັນຄວນຈະເປັນເລື່ອງອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງເຮົາດ້ວຍຫຼື? ພຣະເຢຊູຈາກອາດຕັດດັງນັ້ນ. ດັ່ງນີ້ພຣະເຢຊູຈາກອາດຕັດວ່າ: ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກປະເທດຕາເວັນອອກ ແລະຈາກປະເທດຕາເວັນຕົກ; ແລະເຮົາຈະນຳພວກເຂົາມາ, ແລະພວກເຂົາຈະອາໄສຢູ່ທ່າມກາງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ; ແລະພວກເຂົາຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຂົາ, ໃນຄວາມຈິງ

ແລະໃນຄວາມຊອບທຳ. ດັ່ງນີ້ພຣະເຢໂຮວາຈອມໂຍທາຕັດວ່າ: ຈົ່ງໃຫ້ມືຂອງພວກທ່ານເຂັ້ມແຂງ, ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນໃນວັນເຫຼົ້າຖ້ອຍຄຳເຫຼົ້າໃດຍາກຂອງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ, ຜູ້ຊົງຢູ່ໃນວັນທີ່ຮາກຖານຂອງພຣະນິເວດຂອງພຣະເຢໂຮວາຈອມໂຍທາຖືກວາງລົງ, ເພື່ອວ່າພຣະວິຫານນັ້ນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ. ເພາະກ່ອນວັນເຫຼົ້າບໍ່ມີຄຳຈ້າງສຳລັບມະນຸດ, ແລະບໍ່ມີຄຳຈ້າງສຳລັບສັດ; ແລະບໍ່ມີສັນຕິສຸກແກ່ຜູ້ທີ່ອອກໄປ ຫຼືເຂົ້າມາເບື້ອງຈາກຄວາມທຸກຍາກລຳບາກ; ເພາະເຮົາໄດ້ໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນຕໍ່ສູ້ກັບເພືອນບ້ານຂອງຕົນ. ແຕ່ບັດນີ້ ເຮົາຈະບໍ່ເປັນຕໍ່ຊາກທີ່ເຫຼືອຂອງປະຊາຊົນນີ້ເໝືອນດັ່ງໃນວັນກ່ອນໆ, ພຣະເຢໂຮວາຈອມໂຍທາຕັດດັ່ງນັ້ນ. ເຊກຣີຍາ 8:1-11.

ເຊກຣີຍາໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຈົ່ງໃຫ້ມືຂອງທ່ານເຂັ້ມແຂງ, ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນໃນວັນເຫຼົ້າຖ້ອຍຄຳເຫຼົ້າຈາກບາກຂອງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ, ຊົງຢູ່ໃນວັນທີ່ຮາກຖານແຫ່ງພຣະນິເວດຂອງພຣະຢາເວຈອມໂຍທາຖືກວາງລົງ, ເພື່ອວ່າພຣະວິຫານນັ້ນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນ.” ສົງທິເສມີກຳລັງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືຂ່າວສານເລື່ອງຮາກຖານທີ່ກາຍເປັນສິລາຫົວມຸມ. ຂ່າວສານນັ້ນຄືວ່າ ປະຫວັດຂອງກຸ່ມມິນເລໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນປະຫວັດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ.

ພຣະຄຣິດຊົງຖາມວ່າ, “ຖ້າສົງເປັນສົງອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ເຫຼືອຢູ່ແຫ່ງຊົນນີ້ໃນວັນເຫຼົ້າ, ມັນຈະເປັນສົງອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງເຮົາດ້ວຍຫຼື?” ຄຳຖາມນັ້ນຊີ້ບອກເຖິງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງ “ພະລາຊະກິດອັນອັດສະຈັນ” ຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງເປັນຫົວເລື່ອງຂອງຜູ້ພະຍາກອນທຸກຄົນ, ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຊີ້ບອກເວລາທີ່ຂະບວນການລາວດີກຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ ບ່ຽນໄປເປັນຂະບວນການຟື້ນຟູຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ. ນັ້ນແມ່ນຈຸດດຽວກັນກັບເມື່ອພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປະທັບຕາ, ແລະເປັນຈຸດດຽວກັນທີ່ຂະບວນການບ່ຽນຈາກສະພາບຕ່ຳສູ້ໄປສູ່ສະພາບມີໄຊ, ຊົງກໍເປັນບ່ອນທີ່ພະລາຊະກິດແຫ່ງການປະສານພຣະພາບເຂົ້າກັບມະນຸດພາບໃນທຳມະກາງກຸ່ມຊົນນີ້ສຳເລັດສົມບູນ ເມື່ອສະຖານນະມັດສະການໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຢ່າງແທ້ຈິງ. ສົງທິເສມີກຳລັງຮັບຮູ້ໃດໃນຂໍ້ພຣະຄຳ ເພາະປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກແທນຄວາມໂດຍ “ພະລາຊະກິດອັນອັດສະຈັນ” ຂອງພຣະອົງ ເປັນສົງອັດສະຈັນໃນສາຍຕາຂອງພຣະເຈົ້າແລະໃນສາຍຕາຂອງຜູ້ເຫຼືອຢູ່ ແລະ “ຕາຕ່ຳ” ເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວ. ຄວາມເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວທີ່ຖືກແທນໄວ້ໃນທີ່ນີ້ ກຳລັງກ່າວເຖິງການປະທັບຕາຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຕິດຕາມພຣະເມສານອ້ອມໄປທຸກບ່ອນທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ ຜູ້ໄດ້ບັນລຸຈຸດທີ່ພວກເຂົາຍອມຕາຍຕົກວ່າເຮັດບາບ ແລະບົດເບືອນສະແດງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ. ມີກາໄດ້ລະບຸປະຫວັດສາດພື້ນຖານຂອງອິສະຣາເອນບູຮານວ່າເປັນ “ສົງອັນນ່າອັດສະຈັນ.”

ຕາມວັນທັງຫຼາຍແຫ່ງການທີ່ເຈົ້າໄດ້ອ້ອກມາຈາກແຜ່ນດິນເອຢິບ ເຮົາຈະສະແດງສົງອັດສະຈັນແກ່ເຂົາ. ມີກາ 7:15.

“ການອັດສະຈັນ” ແມ່ນປະຫວັດສາດພື້ນຖານ ຊົງເປັນ “ອັດສະຈັນ” ເພາະວ່າປະຫວັດສາດພື້ນຖານນັ້ນໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນປະຫວັດສາດຕອນສົ້ນສຸດ ຊົງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ “ຫົນຍອດ.” “ການອັດສະຈັນ” ແມ່ນປະຫວັດສາດທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍ “ຫົນມຸມ” ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍ “ຫົນຍອດ.” “ການອັດສະຈັນ” ຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກສຳແດງອອກໃນປະຫວັດສາດຂອງໂມເຊ ແລະໄດ້ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດ. ໂມເຊເປັນ “ຫົນມຸມ” ແລະພຣະຄຣິດເປັນ “ຫົນຍອດ.” ໃນຄວາມໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ໂມເຊແມ່ນ alpha ແລະພຣະຄຣິດແມ່ນ omega.

“ເລີນຕົ້ນແຕ່ໃມເຊ, ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງອະທິບາຍໃນພຣະຄຳພີທັງສິ້ນເຖິງບັນດາສົງຄົມກ່ຽວກັບພຣະອົງ.” The Desire of Ages, 797.

ໃມເຊໄດ້ສັງສອນ, ແລະ ເປີດໂຕໄດ້ນຳຖ້ອຍຄຳຂອງໃມເຊມາໃຊ້ໃນວັນເພນເຕຄອດ ເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃມເຊເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງພຣະຄຣິດ.

ແຕ່ສົງເຫງນນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໄວ້ລ່ວງໜ້າໂດຍປາກຂອງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງພຣະອົງທັງໝົດວ່າ ພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງທົນທຸກ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງໃຫ້ສຳເລັດແລ້ວດັ່ງນັ້ນ. ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງກັບໃຈເສຍໃໝ່ ແລະ ຫັນກັບມາ ເພື່ອບາບຂອງທ່ານຈະຖືກລືບອອກ ເມື່ອເວລາແຫ່ງການຊົງຟື້ນຟູຈະມາຈາກພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແລະ ພຣະອົງຈະຊົງສົ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຜູ້ຊົງໄດ້ຖືກປະກາດແກ່ທ່ານໄວ້ກ່ອນແລ້ວ: ຜູ້ທີ່ສະຫວັນຈະຕ້ອງຮັບໄວ້ຈົນກວ່າເວລາແຫ່ງການຟື້ນຟູຄົນສູ່ສະພາບເດີມຂອງສັບພະສົງທັງປວງ ຊົງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດຜ່ານປາກຂອງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງຕັ້ງແຕ່ເລີນໂລກມາ. ເພາະໃມເຊໄດ້ກ່າວແກ່ບັນພະບຸລຸດໄວ້ຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ ‘ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານ ຈະຊົງຍົກຜູ້ພະຍາກອນອົງໜຶ່ງຂຶ້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານຈາກພວກພົນອົງຂອງທ່ານ ເໝືອນດັ່ງເຮົາ; ພວກທ່ານຈົ່ງຟັງຜູ້ນັ້ນໃນສົງສາລະພັດທີ່ຜູ້ນັ້ນຈະກ່າວແກ່ທ່ານ.’ ແລະ ຈະເປັນໄປວ່າ ທຸກດວງຈິດໃດທີ່ຍອມຟັງຜູ້ພະຍາກອນອົງນັ້ນ ຈະຖືກທຳລາຍເສຍຈາກທຳມະກາງປະຊາຊົນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທຸກຄົນນັບຕັ້ງແຕ່ຊາມເຊນ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຕາມມາພາຍຫຼັງ ຄືທຸກຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວນັ້ນ ກໍໄດ້ພະຍາກອນເຖິງວັນເຫຼົ້າເໝືອນກັນ. ກົດຈະການ 3:18–24.

ການສະຖາປະນາໃຫ້ໃມເຊເປັນອັນຟາ ແລະ ພຣະຄຣິດເປັນໂອເມກາ ໄດ້ຖືກຍືນຍັນໂດຍພະຍານຄົງທີ່ສອງຂອງເປີເຕກກ່ຽວກັບໃມເຊໃນການເທລົງມາໃນວັນເພນເຕຄອດ, ແລະ ໃນການກະທຳດັ່ງກ່າວນັ້ນ ເປີເຕກກໍລົງເນັ້ນຫນັກ ແລະ ຊີ້ບອກວ່າ ອົງປະກອບຫຼັກປະການໜຶ່ງຂອງຂ່າວສານຟົນປາຍ (ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ້ງທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານມັນ) ຄື ຫຼັກການພະຍາກອນແຫ່ງ “ອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ.” ຫຼັກການນັ້ນແມ່ນຄູ່ຂະໜານຂອງຫນຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ ກັບຫຼັກການປົວ້ວນໃນປະຫວັດຂອງພວກມົນເລີ້ໄຮທ໌. ຫຼັກການຂອງ “ອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ” ແມ່ນຫຼັກການຂອງ ‘ຮາກຖານກາຍເປັນຫນຶ່ງຍອດ,’ ມັນແມ່ນຫຼັກການຂອງ ‘ໃມເຊ ແລະ ພຣະເມສານອ້ຍ,’ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ໂດຍການດົນໃຈຈາກພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຖືກລະບຸວ່າເປັນໜຶ່ງໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນເພງແຫ່ງສວນອະງຸ່ນ, ຊົງກໍແມ່ນເພງຂອງໃມເຊ ແລະ ຂອງພຣະເມສານອ້ຍ.

ຈຸດເລີນຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍເສັ້ນພະຍາກອນຕ່າງໆ ນັ້ນ ເປັນຕົວແທນເຖິງປະຫວັດສາດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳ “ພຣະລາຊກິດອັນອັດສະຈັນ” ຂອງພຣະອົງ, ແລະ ແສງສະຫວ່າງທີ່ຖືກນຳອອກມາຈາກການຕະຫນົກວ່າສັນຍາລັກຂອງ “ພຣະລາຊກິດອັນອັດສະຈັນ” ເປັນຕົວແທນຫຍັງນັ້ນ ແມ່ນສົງຄົມປັຽນແບງຊາວ Laodicean ໃຫ້ເປັນ Philadelphia ແລະ ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງກາຍເປັນຫນຶ່ງໃນພຣະວິຫານທີ່ກຳລັງຖືກກໍ່ສ້າງ, ເໝືອນດັ່ງພຣະວິຫານ Millerite ທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນໄລຍະ 46 ປີ ນຳໄປສູ່ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ.

ຖ້າແມ່ນວ່າພວກທ່ານໄດ້ລົ້ມຊົມແລ້ວວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະຄຸນ. ເມື່ອພວກທ່ານເຂົ້າມາຫາພຣະອົງ, ດັ່ງມາຫາສິລາທີ່ມີຊີວິດ, ຊົງມະນຸດໄດ້ປະຕິເສດແລ້ວ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຄັດເລືອກໄວ້ ແລະ ຊົງເຫັນວ່າມີຄຳປະເສີດ, ພວກທ່ານກໍເໝືອນກັນ, ເປັນສິລາທີ່ມີຊີວິດ, ກຳລັງຖືກກໍ່ຂຶ້ນເປັນພຣະນິເກດຜ່າຍວົນຍານ, ເປັນຄະນະປະໂຮມຕົວອັນບໍ່ຮູ້ສຸດ, ເພື່ອຖອດອອກຈາກຜ່າຍວົນຍານ ອັນເປັນທີ່ຊົບພຣະໄທແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ. ເພາະສະນັ້ນ ຈົ່ງມີຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, “ຈົ່ງເບິ່ງແມ່, ເຮົາວາງສິລາຫົວມຸມອັນສຳຄັນໄວ້ໃນຊຸໂອນ, ເປັນສິລາທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວ, ມີຄຳປະເສີດ: ແລະ ຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຈະບໍ່ຖືກເຮັດໃຫ້ອັບອາຍ.” ສະນັ້ນ

ພຣະອົງຈົງມີຄຳປະເສີດສຳລັບພວກທ່ານຜູ້ເຊື່ອ; ແຕ່ສຳລັບພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງ,
“ສິລາທີ່ພວກຊ່າງກໍ່ສ້າງປະຕິເສດນັ້ນ ໄດ້ກ້າຍເປັນສິລາຫົວມຸມເສຍແລ້ວ,” ແລະ,
“ເປັນກ້ອນຫີນທີ່ເຮັດໃຫ້ສະດຸດ, ແລະເປັນສິລາທີ່ເຮັດໃຫ້ຊຸ່ນເຄືອງ” ແກ່ພວກທີ່ສະດຸດເພາະພຣະຄຳ,
ເນື່ອງຈາກການບໍ່ເຊື່ອຟັງ; ຊົງເຂົ້າທັງໝົດກໍ່ຖືກກຳນົດໄວ້ສຳລັບການນັ້ນເໝືອນກັນ.
ແຕ່ພວກທ່ານເປັນຊາດພັນທີ່ຊົງຄັດເລືອກໄວ້, ເປັນຄະນະປະໂຫຍດຜ່ານກະສັດ, ເປັນປະຊາຊາດອັນບໍ່ຮູ້ສຸດ,
ເປັນຊົນຊາດພິເສດຂອງພຣະອົງ;
ເພື່ອພວກທ່ານຈະປະກາດພຣະກຽດຄຸນຂອງພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງເອົາພວກທ່ານອອກຈາກຄວາມມືດ
ເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ: ພວກທ່ານຜູ້ໃນຄາວກ່ອນບໍ່ເປັນຊົນຊາດໃດເລີຍ,
ແຕ່ບັດນີ້ເປັນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ; ຜູ້ທີ່ໃນຄາວກ່ອນບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ,
ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາແລ້ວ. 1 ເປໂຕ 2:3–10.

ການຖືກຮຽກເຂົ້າສູ່ຄວາມສະຫວ່າງອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ ບົ່ງຊີວິດລາທິການຮຽກນັ້ນຖືກກະທຳ,
ເພາະຫຼັກໝາຍຂອງປີ 1888,
ຊົງໂດຍການດົນໃຈໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການກະບົດຂອງໂກຣາໃນປະຫວັດສາດອັນພາຂອງໂມເຊ,
ເມື່ອຖືກນຳມາສູ່ວັນສຸດທ້າຍ ມັນກໍ່ສອດຄ່ອງກັບ 9/11,
ເມື່ອຂ່າວສານຂອງລາໂອດິກຍມາເຖິງພ້ອມກັບທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມຕາມການດົນໃຈ.
ຊາວລາໂອດິກຍໃນຄຳພະຍາກອນແມ່ນ “ຕາບອດ,” ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມືດ,
ແລະການຮຽກໃຫ້ອອກຈາກຄວາມມືດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເມື່ອຂ່າວສານຂອງລາໂອດິກຍມາເຖິງໃນປີ 1856, 1888
ແລະ 9/11. ໃນເຫດການ 9/11 “ການຮຽກໃຫ້ອອກຈາກຄວາມມືດ”
ບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງແຕ່ການຮຽກໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມສະຫວ່າງຂອງທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບແບດເທົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງເປັນການຮຽກຜູ້ຟັງເຂົ້າໄປສູ່ປະຫວັດສາດນັ້ນເອງ ບ່ອນທີ່ “ພຣະລາຊະກິດອັນອັດສະຈັນ”
ຂອງພຣະເຈົ້າຈະພົບການສຳເລັດອັນສົມບູນຂອງມັນ.

ໄດ້ຖືກພິສູດຢ່າງຊັດເຈນວ່າອີກຕະຫຼອດສາມທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາວ່າ ຄຳນິຍາມໃນທາງພະຍາກອນຂອງ
“ຂ່າວປະເສີດນິລັນດອນ” ແມ່ນປະຫວັດສາດໜຶ່ງທີ່ໃນນັ້ນ ຄວາມຈິງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຖືກເປີດຜະນຶກອອກ
ຊົງເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນຕອນ
ໂດຍມີລັກສະນະແຫ່ງຄວາມແຕກຕ່າງສອງປະການໃນການທົດສອບທັງສາມ.
ການທົດສອບສອງປະການທຳອິດມີລັກສະນະແຕກຕ່າງຈາກການທົດສອບປະການທີສາມ
ເພາະວ່າການທົດສອບປະການທີສາມເປັນການທົດສອບຊື້ຂາດທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ
ທ່ານໄດ້ຜ່ານການທົດສອບປະການທຳອິດແລະປະການທີສອງໝູ່.
ຄວາມແຕກຕ່າງອີກປະການໜຶ່ງໃນຂ່າວປະເສີດນິລັນດອນຄື ທ່ານຈະຕ້ອງຜ່ານການທົດສອບບັດຈຸບັນ
ເພື່ອຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການທົດສອບທີ່ຕິດຕາມມາ.

ປະຫວັດຂອງ “ການກະທຳອັນອັດສະຈັນ” ກໍ່ແມ່ນປະຫວັດທີ່ “ຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດ”
ບັນລຸເຖິງຈຸດສູງສຸດຂອງມັນເຊັ່ນກັນ, ເພາະວ່າຊົວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາທີ່ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດປະກາດ
ແລະຖືກລະບຸວ່າເປັນຂ່າວປະເສີດອັນເປັນນິດນັ້ນ ໄດ້ພົບການສຳເລັດອັນສົມບູນຂອງມັນໂດຍເລີ່ມຕົ້ນທີ່ 9/11.
ການພິພາກສາທີ່ກຳລັງຖືກເຕືອນແກ່ພວກມົນເລໂຮຕັນນັ້ນ ແມ່ນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ເມື່ອປະຕູຖືກປິດໃນອຸປະມາເລືອງຍິງພົມມະຈາຣີສີບຄົນ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ
ເມື່ອປະຕູຈະປິດອີກຄັ້ງໃນອຸປະມາເລືອງຍິງພົມມະຈາຣີສີບຄົນ. 9/11 ກຳລັງປະກາດວ່າ
ຊົວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາໃນພາກປະຕິບັດຂອງພຣະເຈົ້າເລີ່ມຕົ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ເໝືອນດັ່ງທີ່ພວກມົນເລໂຮຕັນໄດ້ປະກາດວ່າ ຊົວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາໃຕ້ສ່ວນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ
1844.

ນັບແຕ່ 9/11 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ ເປັນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງທີ່ຖືກນຳສະເໜີວ່າເປັນ
"ພຣະກິດອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ," ແລະດັ່ງເຊັ່ນທີ່ຮາກຖານທຶກາຍເປັນ "ຫົນຫົວມຸມ," ແລະດັ່ງເຊັ່ນ
"ລະດູການເພນເຕກອດ," ແລະດັ່ງເຊັ່ນ "ຮາບາກຸກ ບົດທີສອງ," ແລະເປັນ
"ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ," ແລະເປັນ
"ເວລາແຫ່ງການທົດສອບເລື່ອງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ," ແລະເປັນ "ຂ່າວປະເສີດນິລັນດອນ," ແລະເປັນ
"ປະຫວັດສາດອັນສັກສິດຈາກ 1840 ຫາ 1844," ແລະເປັນປະຫວັດຂອງ "ພຣະນິມົດ ບົດທີສິບ," ແລະເປັນ
"ປະຫວັດຕັ້ງແຕ່ການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດຈົນເຖິງການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ."

ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກນຳສະແດງໃນຮູບແບບ fractal ໂດຍການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ
ໄດ້ເປີດເລີ່ມໄລຍະເວລາ 2520 ວັນ ຊຶ່ງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງທີ່ໄມກ້າງແຂນ.
ການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດເປັນຕົວແທນແຫ່ງການສົນພຣະຊົນ, ການຖືກຝັງໄວ້,
ແລະການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດສົມບູນຢ່າງເປັນຈິງໃນຕອນສົ້ມສຸດຂອງ 1260 ວັນ.

ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຣິດຮັບບັບຕີສະມາ
ນັ້ນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າເຖິງການສະເດັດລົງມາຂອງທຸດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດ ໃນວັນທີ
9/11. ຫຼັງຈາກນັ້ນ 1260 ວັນພະຍາກອນ
ເຫດການທີ່ການຮັບບັບຕີສະມາໄດ້ເປັນສັນຍາລັກໄວ້ກັບໄດ້ສຳເລັດລົງຢ່າງແທ້ຈິງຢູ່ທີ່ໄມກ້າງແຂນ.
ປະຫວັດສາດຈາກການຮັບບັບຕີສະມາເຖິງໄມກ້າງແຂນບັນຈຸໄວ້ດ້ວຍປະຫວັດສາດແບບສັນຍາລັກຂອງອັນຟາ
ຊຶ່ງຖືກສຳເລັດຢ່າງແທ້ຈິງໃນຕອນສົ້ມສຸດຂອງໄລຍະນັ້ນ. ປະຫວັດສາດອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ
ເປັນແຜນຮັກຕອນຂອງປະຫວັດສາດລວມທັງໝົດ. ປະຫວັດສາດຈາກການຮັບບັບຕີສະມາເຖິງໄມກ້າງແຂນ
ແມ່ນ "ພຣະກິດອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະເຈົ້າ," ແລະປະຫວັດສາດນັ້ນຍັງຖືກແທນໄວ້ໂດຍ
"ການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ" ແລະຍັງໂດຍ "ການຕາຍ, ການຝັງ, ແລະ ການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ"
ຕາມຄວາມໝາຍຢ່າງແທ້ຈິງ ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຍັງໂດຍ "ການຮັບບັບຕີສະມາຂອງອິສະຣາເອນບູຮານທີ່ທະເລແດງ"
ແລະຍັງໂດຍ "ການຮັບບັບຕີສະມາຂອງແປດວິນຍານໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດຂອງໂນອາ."
ໄລຍະທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດແຫ່ງ "ພຣະກິດອັນອັດສະຈັນຂອງພຣະອົງ."

ເມື່ອກ່າວເຖິງເລກ 8 ໃນຖານະເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການຄົ້ນພາມຊີວິດນັ້ນ,
ວິນຍານທັງແປດຢູ່ໃນນາວາເປັນການກ່າວເຖິງເລກ 8 ເປັນສັນຍະລັກເປັນຄັ້ງທຳອິດ;
ແລະຕາມຫຼັກເກນແຫ່ງການກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດ,
ລາຍລະອຽດທາງຄຳພະຍາກອນທັງໝົດຢູ່ໃນການກ່າວເຖິງຄັ້ງທຳອິດນັ້ນ.
ວິນຍານທັງແປດກຳລັງຂ້າມຈາກໂລກເກົ່າໄປສູ່ໂລກໃໝ່, ບໍ່ແມ່ນດັ່ງນັ້ນຫຼື?

ຈົດວິນຍານແປດຄົນນັ້ນໄດ້ມີຊີວິດຜ່ານໄລຍະເວລາແຫ່ງຝົນນັ້ນ,
ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ່າວສານເຕືອນເລື່ອງຝົນນັ້ນກໍໄດ້ຕາຍທັງໝົດ, ຖືກຕ້ອງບໍ? ຈົດວິນຍານ "8"
ຄົນທີ່ຈະເຂົ້າໄປສູ່ໂລກໃໝ່, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍປະຫວັດຂອງຂ່າວສານເຕືອນທີ່ຖືກປະຕິເສດ,
ປະຕູທີ່ຖືກປິດ, ຝົນ ແລະ ໂລກໃໝ່, ໄດ້ຜ່ານການປ່ຽນແປງຂອງຍຸກການຈັດສັນຈາກໂລກເກົ່າໄປສູ່ໂລກໃໝ່.

ການປ່ຽນແປງໃນຍຸກການຈັດສັນ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງແປດຊີວິດຜູ້ເປັນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ
ແມ່ນການຜ່ານຈາກ Laodicea ໄປສູ່ Philadelphia, ຊຶ່ງກໍເປັນການຜ່ານຈາກຄຣິດຈັກຜູ້ຕໍ່ສູ້
ທີ່ປະກອບດ້ວຍເຂົ້າສາລີແລະຂ້າວລະມານ ໄປສູ່ຄຣິດຈັກຜູ້ມີໃຈ
ທີ່ປະກອບດ້ວຍພຽງແຕ່ເຄື່ອງຖວາຍເຂົ້າສາລີຜົນແຮກ
ທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍທຸກສຳລັບໃຫ້ຊາວໂລກທັງປວງໄດ້ເຫັນ,
ຄ້າຍກັບການເຫັນເຮືອລ່າດຽວຢູ່ເທິງນ້ຳທີ່ບິນປ່ວນດ້ວຍພະຍ, ຊົນເຫຼົ່ານັ້ນຄື 8 ທີ່ອອກມາຈາກ 7,
ແລະປະຫວັດຂອງການຂ້າມຂອງເຮືອນາວາ ແລະການຂ້າມທະເລແດງ ລ້ວນແຕ່ເປັນພາບປະກອບຂອງ

“ພຣະລາຊກິດອັນອັດສະຈັນ” ຂອງພຣະອົງ.

ວິນຍານເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຊຸບໃຫ້ຄົນມາມີຊີວິດຕາມການສຳເລັດແຫ່ງ ພຣະນິມິດ 11:11.

ພວກເຂົາແມ່ນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ

ໂດຍມີບົດາຂອງພວກເຂົາຄືອົບຮາຮາມເປັນຕົວແທນ

ຜູ້ຊົງໄດ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງພັນທະສັນຍາໂດຍການຕັດຮອບ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ກະທຳໃນວັນທີເດຊັບເດ.

ເສັ້ນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາດຽວກັນ, ແລະຊ່ວງເວລານັ້ນເລີ່ມຕົ້ນຈາກຮາກຖານຂອງ 9/11 ແລະສິ້ນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດ. 9/11 ເປັນຫົນຮາກຖານ ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດເປັນຫົນຍອດ.

ໃນປະຫວັດສາດຂອງການກໍ່ສ້າງເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່ໃນສະໄໝຂອງເນເຫມຢາ ແລະ ເອສຣາ

ຮາກຖານໄດ້ສຳເລັດໃນຊ່ວງປະຫວັດຂອງພຣະລາຊກິດຄົງທຳອິດ

ແລະພຣະວິຫານເອງໄດ້ສຳເລັດລົງກ່ອນພຣະລາຊກິດຄົງທຳອິດທີ່ສາມຢ່າງຫຼາຍ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງມົນເລໂຮຕ໌ ຮາກຖານໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນເດືອນພຶດສະພາ ປີ 1842 ເມື່ອແຜນພາບ 1843 ໄດ້ຖືກຕີພິມ.

ພຣະວິຫານຂອງມົນເລໂຮຕ໌ຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາສິບຫົກປີໃນການກໍ່ສ້າງ, ຈາກ 1798 ຈົນເຖິງ 1844. ກ່ອນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ພຣະວິຫານຂອງມົນເລໂຮຕ໌ໄດ້ສຳເລັດແລ້ວ, ໂດຍຫົນຍອດຄືການຮ້ອງປະກາດຕອນທ່ຽງຄືນ.

ເມື່ອການຮ້ອງປະກາດຕອນທ່ຽງຄືນສິ້ນສຸດລົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ອານາພາ

ແລະພຣະລາຊກິດຄົງທຳອິດທີ່ສາມຂອງ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ໄດ້ພົບກັບຄູ່ທຽບຂອງມັນໃນໂອເມກາຂອງ 1844. 457

ກ່ອນ ຄ.ສ. ເປັນອານາພາຂອງ 2300 ປີ ແລະ 1844 ເປັນໂອເມກາ. ທັງສອງເປັນສັງຄົດດຽວກັນໃນລະດັບໜຶ່ງ,

ເພາະວ່າພຣະລາຊກິດຄົງທຳອິດສະຫວັນກໍເປັນຂ່າວສານດ້ວຍກັນທັງສອງ,

ແລະທັງສອງນັ້ນລ້ວນເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ບ່ອນທີ່ຈະມີພຣະລາຊກິດ

ແລະບ່ອນທີ່ຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມຈະພອງຂຶ້ນເປັນສຽງຮ້ອງອັນດັງ.

ຕັ້ງແຕ່ປີ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຈົນເຖິງປີ 408 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເປັນເວລາສິບຫົກປີ

ຊຶ່ງດານເຮອນໄດ້ລະບຸວ່າເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ຊາວຢິວຈະກໍ່ສ້າງໃຫ້ສຳເລັດ: “ຖະໜົນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນອີກ,

ແລະກໍາແພງດ້ວຍ, ແມ່ນແຕ່ໃນຍາມທີ່ລຳບາກ.”

ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈວ່າ ຕັ້ງແຕ່ການອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຟື້ນຟູແລະສ້າງເຢຣູຊາເລັມຂຶ້ນໃໝ່

ຈົນເຖິງພຣະເມຊີອາ ເຈົ້ານາຍ ຈະເປັນເຈົ້າອາທິດ ແລະຫົກສິບສອງອາທິດ; ຖະໜົນຈະຖືກສ້າງຂຶ້ນໃໝ່

ແລະກໍາແພງດ້ວຍ ແມ່ນແຕ່ໃນຍາມທີ່ລຳບາກ. ດານເຮອນ 9:25.

457 ປີ ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະ 1844 ແມ່ນອາລະຟາແລະໂອເມກາຂອງຄຳພະຍາກອນ 2300 ປີ.

ທັງສອງນີ້ຕ່າງເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເພາະວ່າໃນຖານະເປັນອາລະຟາແລະໂອເມກາ

ພວກມັນເປັນອັນດຽວກັນ, ແລະຄວາມຜິດຫວັງໃນປີ 1844

ກໍໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງໂດຍການດົນໃຈກັບຄວາມຜິດຫວັງແຫ່ງກາງແຂນ. ຖ້າຫາກວ່າ 1844

ເປັນແບບຢ່າງຂອງກາງແຂນ, ແລະມັນເປັນດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງ, ແລ້ວຄູ່ສົມພັນຜ່າຍອາລະຟາຂອງມັນ (457 ປີ ກ່ອນ

ຄ.ສ.) ກໍເປັນເຊັ່ນດຽວກັນ. 1844 ໄປຈົນເຖິງ 1863

ສະແດງໃຫ້ເຫັນຂະບວນການທົດສອບຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ.

ຂະບວນການທົດສອບນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ 49 ປີລະຫວ່າງພຣະລາຊະດຳລັດສະບັບທີ່ສາມ,

ພຣະລາຊະດຳລັດກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະການທຳງານໃຫ້ສຳເລັດຂອງຖະໜົນແລະກໍາແພງ

ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກຍາກ.

457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເຖິງ 408 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແມ່ນປະຫວັດສາດອາລະຟາຂອງ 2300 ປີ

ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນປະຫວັດສາດໂອເມກາຂອງ 1844 ເຖິງ 1863.

ປະຫວັດສາດທັງສອງນັ້ນສະແດງເຖິງປະຫວັດສາດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ

ຫຼັງຈາກພວກເຂົາໄດ້ຮັບການປະທັບຕາໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ

ຈົນກວ່າເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຈະປົດລົງ. ພາລະກົດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນ
ແມ່ນເພື່ອເອີ້ນຊາຍແລະຍິງກັບຄືນໄປສູ່ "ເສັ້ນທາງເກົ່າ"

ຊຶ່ງອີຊາຍາໄດ້ຟັນລະນາໄວວ່າເປັນການກໍ່ສ້າງບ່ອນຮ້າງເບົາເກົ່າແກ່ຂຶ້ນໃໝ່,
ແລະຊຶ່ງເຢເຣເມຍາໄດ້ຊີ້ບອກວ່າເປັນເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຂ່າວສານຜົນປາຍ. "ກຳແພງ"
ແມ່ນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຊຶ່ງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້ນຈະຍົກຂຶ້ນສະແດງແກໂລກທັງມວນເປັນທຸງໝາຍ.
ສິ່ງນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນໃນເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກຂອງວິບັດປະການທຶສາມຂອງອິສະລາມ,
ເພາະວ່າອິສະລາມເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນ. ພາລະກົດ ແລະ
ເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກນັ້ນຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າມີຄຳເອນຈະລຸກຂຶ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າທ່ານສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຫາ 408 ກ່ອນ ຄ.ສ.
ເປັນໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນທິພຣະລາຊະດຳລັດສະບັບທຶສາມ
ແລະເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງຊຶ່ງເລີ່ມໃນປີ 1844
ພ້ອມກັບການມາຮອດຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶສາມ ແລະສິ້ນສຸດໃນປີ 1863, ແລ້ວທ່ານກໍ່ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ
ຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງພວກມັນກັບຄຳພະຍາກອນ 2300 ປີໃນຖານະເປັນທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼື ແລະຈຸດສິ້ນສຸດ
ບົ່ງຊີ້ພວກມັນວ່າເປັນອັນພາດແລະໂອເມກາເມື່ອພິຈາລະນາໃນຄວາມສຳພັນຕໍ່ກັນ.
ເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກໃນສະໄໝຂອງເນເຮເມຍາ ເປັນພາບປະກອບຂອງເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກທີ່ນຳໄປສູ່
ແລະລວມເຖິງ ສົງຄາມກາງເມືອງ. ໄລຍະເວລາສີ່ສິບເກົ້າປີໃນປະຫວັດສາດອັນພາ
ເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະເວລາ 19 ປີໃນປະຫວັດສາດໂອເມກາ. ໄລຍະເວລາ 19 ປີນັ້ນ ຍັງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ
19 ປີໃນຕອນຕົ້ນຂອງຄຳພະຍາກອນ 65 ປີຂອງອີຊາຍາ.

ເພາະຫົວໜ້າຂອງຊີເຣຍແມ່ນນະຄອນດາມາສກັດ, ແລະຫົວໜ້າຂອງນະຄອນດາມາສກັດແມ່ນເຮຊົນ;
ແລະພາຍໃນຫົກສິບຫ້າປີເອຟຣາອົມຈະຖືກຫັກທຳລາຍ ຈົນບໍ່ເປັນຊົນຊາດອີກ. ອີຊາຍາ 7:8

ເອຊາຍາໄດ້ນຳສະເໜີຄຳພະຍາກອນນີ້ໃນປີ 742 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະ 19 ປີຕໍ່ມາ ໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ.
ອານາຈັກເໜືອໄດ້ຖືກກວາດໄປສູ່ການເປັນເຊື້ອຢູ່ເປັນເວລາ 2520 ປີສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1798. ໄລຍະ 19 ປີຈາກ
742 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເຖິງ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ. ສອດຄ່ອງກັບໄລຍະ 19 ປີຈາກ 1844 ເຖິງ 1863, ເພາະວ່າ 19
ປີທຳອິດແມ່ນ alpha ຂອງຄຳພະຍາກອນນີ້ ແລະ 19 ປີສຸດທ້າຍແມ່ນ omega. ໃນປະຫວັດສາດ 19 ປີນັ້ນ
ກະສັດອາຮາດຜູ້ອະທິບາຍໄດ້ຖືກເອຊາຍາເຜີຍໜ້າດ້ວຍຂ່າວສານເລື່ອງຜົນລະດູທ້າຍ ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ເປດ
ເປັນຂ່າວສານຂອງ "ເຈັດເທືອ." ອາຮາດໄດ້ປະຕິເສດຂ່າວສານນັ້ນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ Laodicean Millerite
Adventism ໃນປີ 1863.

ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ, ປະໂລຫິດໃຫຍ່ຂອງອາຮາດໄດ້ໄປຢູ່ມອັດຊີເຣຍ,
ນຳແບບແຜນຂອງພຣະວິຫານນອກຮົດຂອງພວກເຂົາກັບມາ,
ແລະອາຮາດໄດ້ໃຫ້ກໍ່ສ້າງມັນຂຶ້ນໃນເດີນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແນວຄວາມຄຶດນິຊະຫານກັບເລື່ອງຂອງສາດສະດາຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຟັງ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ຄວນກັບຄືນໄປຢູ່ດາດ້ວຍເສັ້ນທາງດຽວກັນທີ່ຕົນໄດ້ມາ, ແຕ່ກໍ່ໄດ້ກັບໄປ
ແລະຖືກຫລອກລວງໂດຍສາດສະດາປອມຜູ້ຕົວະຫຼອກ,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການຫວນກັບໄປຫາວິທີການຂອງໂປຣແຕສແຕນທິຕິກຕຳໃນຄວາມເຊື່ອ,
ເພື່ອຫຼົບຊ່ອນຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈແບບມົນເລໂຣດເກືອບກັບ "ເຈັດເທືອ,"
ອັນເປັນການສຳເລັດຕາມແບບຢ່າງຄວາມສະຫງົບຂອງໝາທິກັບໄປຫາອາເມັດຂອງຕົນເອງ.

ສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ສົງຄາມກາງເມືອງລະຫວ່າງອານາຈັກຝ່າຍເໜືອ ແລະ
ອານາຈັກຝ່າຍໃຕ້ກຳລັງເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງສົງຄາມກາງເມືອງໃນສະຫະລັດ

ເມື່ອຊ່ວງເວລາ 19 ປີໃດຖືກທຳຊ້ຳອີກຄັ້ງ. 742 ກ່ອນ ຄ.ສ. ຫາ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາ 19 ປີຈາກ 1844 ຫາ 1863,

ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຊ່ວງເວລາຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດຈົນເຖິງການປົດແຫ່ງພຣະກະລຸນາ.

ປະຫວັດສາດຈາກ 9/11 ຫາກົດໝາຍວັນອາທິດ

ແມ່ນປະຫວັດຂອງການທົດສອບຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍພາຍໃນສະຫະລັດ

ຊຶ່ງຖືກທຳຊ້ຳໃນການທົດສອບຮູບຈຳລອງສັດຮ້າຍໃນລະດັບໂລກ ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ດ້ວຍເຫດນີ້, ຊ່ວງເວລາ 19 ປີທີ່ເປັນຕົວແທນຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດຫາການປົດແຫ່ງພຣະກະລຸນາ

ກໍ່ເປັນຕົວແທນຂອງປະຫວັດສາດຈາກ 9/11 ຫາກົດໝາຍວັນອາທິດດ້ວຍ, ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດຂອງ

"ພຣະລາຊການອັນມະຫັດສະຈັນ" ຂອງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ແລະພຣະວໍຈນະຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ສຸພາສິດນັ້ນທຳພວກເຈົ້າມີກັນຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິດສະຣາເອນ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ວັນເວລາຖືກຍຶດອອກໄປ, ແລະນິມິດທຸກຢ່າງກໍ່ລົ້ມເຫລວ" ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ເພາະສະນັ້ນ ຈົ່ງບອກພວກເຂົາວ່າ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢາເວຕັດດັງນີ້ວ່າ: ເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ສຸພາສິດນັ້ນສຸດໄປ, ແລະພວກເຂົາຈະບໍ່ໃຊ້ມັນເປັນສຸພາສິດໃນອິດສະຣາເອນອີກຕໍ່ໄປ; ແຕ່ຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, "ວັນເວລາໃດໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະຜົນສຳເລັດຂອງນິມິດທຸກຢ່າງ." ເພາະຈະບໍ່ມີນິມິດອັນໄຮ້ຄ່າ ຫຼືການທຳນາຍອັນປະຈົບປະແຈງຢູ່ພາຍໃນວົງວານຂອງອິດສະຣາເອນອີກຕໍ່ໄປ. ເພາະເຮົາຄືພຣະຢາເວ: ເຮົາຈະກ່າວ, ແລະພຣະວໍຈນະທີ່ເຮົາຈະກ່າວນັ້ນຈະສຳເລັດຜົນ; ມັນຈະບໍ່ຖືກຍຶດອອກໄປອີກຕໍ່ໄປ: ເພາະໃນວັນທັງໝົດຂອງພວກເຈົ້າ, ໂອ ພົງພັນທີ່ກະບົດເອີຍ, ເຮົາຈະກ່າວພຣະວໍຈນະນັ້ນ ແລະຈະກະທຳມັນໃຫ້ສຳເລັດ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢາເວຕັດດັງນັ້ນ.

ພຣະທຳຂອງພຣະເຢໂຫວາໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າອີກ ວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງເບີ້, ຄົນໃນວົງວານອິດສະຣາເອນກ່າວວ່າ, ນິມິດທີ່ເຂົາເຫັນນັ້ນເປັນເລື່ອງຂອງຫຼາຍວັນຂ້າງໜ້າ, ແລະເຂົາພະຍາກອນເຖິງເວລາທີ່ຢູ່ກອອກໄປ. ເພາະສະນັ້ນ ຈົ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ: ຈະບໍ່ມີຖ້ອຍຄຳໃດໆຂອງເຮົາຖືກຍຶດອອກໄປອີກຕໍ່ໄປ; ແຕ່ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວແລ້ວນັ້ນຈະສຳເລັດ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນັ້ນ. ເອເຊກຽນ 12:21-28.